

Broj: Jž-3192/2016

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI PREKRŠAJNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca: Siniše Senjanovića kao predsjednika vijeća, te Branke Žigante Živković i Renate Popović kao članica vijeća, uz sudjelovanje Roberta Završkog u svojstvu višeg sudskog savjetnika kao zapisničara, u prekršajnom predmetu protiv okrivljenog M.R., zbog prekršaja iz članka 5. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira („Narodne novine“, broj: 41/77, 55/89, 5/90, 30/90, 47/90 i 29/94), odlučujući o žalbi okrivljenog M.R., podnesenoj po braniteljici M.B.L., odvjetnici iz I., protiv presude Prekršajnog suda u Splitu, Stalna služba u Makarskoj od dana 19. rujna 2016., broj: 37 Pp J-6323/15, na sjednici vijeća održanoj 13. lipnja 2019.,

p r e s u d i o j e :

- I. Odbija se kao neosnovana žalba okrivljenog M.R. i potvrđuje se pobijana presuda.
- II. Na temelju članka 138. stavka 2. točke 3c. Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 i 118/18), okrivljen Mario Roso je dužan naknaditi trošak ovog žalbenog postupka u paušalnom iznosu od 200,00 (dvjesto) kuna, u roku od 30 (trideset) dana od primitka ove presude.

Obrazloženje

Pobijanom presudom okrivljenik je proglašen krivim i kažnjen zbog počinjenja prekršaja iz članka 5. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira za koje djelo mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 765,00 kuna u protuvrijednosti domaće valute od 102,00 €.

Istom presudom okrivljenik je, temeljem članka 139. stavka 3. u svezi s člankom 138. stavak 3. Prekršajnog zakona, obvezan na naknadu troškova prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 200,00 kuna.

Protiv te presude okrivljenik je pravodobno putem braniteljice podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka, povrede materijalnog prekršajnog prava i

pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Žalitelj u žalbi ističe, u bitnom, da su izreka i obrazloženje presude proturječni, a obrazloženje nerazumljivo i nepodobno za ispitivanje. Podnio je sudu ispravku njegove obrane koja je neispravno unijeta u zapisnik na način da bi naveo da je tijekom cijelog koncerta tj. u daljem izvođenju pjesama konstatno uzvikivao „za dom spremni“, što je netočno jer je naveo da je otpjevao pjesmu „Čavoglave“ da način kako je ista objavljena i nije izgovorio cijeli tekst već je započeo pjesmu rekavši „za dom“, a publika je nastavila pjesmu bez da je i u jednom trenutku izgovorio „za dom spremni“. Žalitelj navodi da je pjesmu otpjevao na način kako je ista objavljena u izvornom tekstu pjesme „Čavoglava“ i koja je objavljena u Službi zaštite autorskih muzičkih prava HDS-a, pjesmu nije izvodio samoinicijativno već po zahtjevu organizatora koncerta jer je morao postupiti sukladno zahtjevu predsjednika mjesnog odbora, a svjedok V. je jasno naveo da nije bilo kakvim gestama ili simboličnim prikazima na bilo koji način uznemiravao, poticao ili radio na štetu bilo kojeg pojedinca ili skupine. Postavlja se pitanje zašto bi bio kažnjen za prekršaj ako ne postoji zabrana izvođenja navedene pjesme, već je naprotiv ista objavljena u Službi zaštite autorskih muzičkih prava HDS-a, pa su je svakako hrvatske institucije mogle proglasiti pjesmom koja narušava javni red i mir te se ne smije izvoditi na javnim mjestima, a općepoznato je da ista nije zabranjena i da se izvodi, predlažući da se iz navedenih razloga njegova žalba prihvati i njega oslobodi optužbe, podredno pobijana odluka ukine te predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Žalba nije osnovana.

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske je na temelju odredbe članka 202. stavka 1. Prekršajnog zakona ispitivao pobijanu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom i to iz osnova i razloga koje žalitelj navodi, a po službenoj dužnosti je ispitao jesu li počinjene bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavka 1. točaka 6., 7., 9. i 10. navedenog Zakona, jesu li na štetu okrivljenika povrijeđene odredbe prekršajnog materijalnog prava i je li u postupku nastupila zastara prekršajnog progona, te nisu utvrđene povrede na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti.

Suprotno žalbenim navodima, ovaj Sud nalazi da nisu počinjene povrede odredaba prekršajnog postupka koje se ističu u žalbi i da nije došlo do pogrešne primjene materijalnog prava, da je prvostupanjski sud potpuno i pravilno utvrdio postojanje svih odlučnih činjenica, te je zadovoljavajuće obrazložio odluku o krivnji okrivljenika.

Što se tiče žalbenih navoda koji se odnose na proturječnosti u presudi, na nerazumljivost iste i na nedostatak razloga za odluku, kao i navoda koji se općenito odnose na bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka ovaj Sud je utvrdio da pobijana odluka ima, sukladno članku 185. Prekršajnog zakona sav potreban sadržaj, a njeno obrazloženje sadrži obrazloženu ocjenu sadržaja navoda obrane okrivljenika, kao i provedenih dokaza. Ista se temelji na zakonitim dokazima, sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama, te u presudi ne postoji bitna proturječnost i nelogičnost između razloga presude i sadržaja optužnog prijedloga a prvostupanjski sud je jasno i nedvosmisleno obrazložio svoj zaključak o krivnji. Iz spisa je vidljivo da je okrivljenik upoznat s optužnim prijedlogom, da su mu pozivi uredno dostavljeni i da mu je omogućeno da iznese svoju obranu, pa je evidentno da je okrivljeniku bilo omogućeno da se brani i da sudjeluje u postupku, slijedom

čega nije počinjena bitna povreda odredaba prekršajnog postupka iz članka 195. stavka 2. Prekršajnog zakona, konkretno nije povrijeđeno pravo obrane.

Nadalje, predmet ovog postupka je uzvikivanje pozdrava „za dom spremni“ tijekom izvođenja pjesme „Bojna Čavoglave“, zbog čega je bespredmetan žalbeni navod da je pogrešno uneseno u zapisnik o glavnoj raspravi da „se ne sjeća je li izgovarao te riječi tijekom izvođenja pjesama“ (dakle što bi se odnosilo i na druge izvedene pjesme), te sud u tom smjeru niti nije utvrđivao činjenično stanje već se zadržao unutar činjeničnog opisa sadržanog u optužnom prijedlogu koji se odnosi samo na konkretnu navedenu pjesmu. slijedom čega nije počinjena niti bitna povreda odredaba prekršajnog postupka koju ističe žalitelj i koja bi na bilo koji utjecala na pravilno i zakonito donošenje presude.

U odnosu na utvrđeno činjenično stanje, ovaj Sud je utvrdio da je prvostupanjski sud potpuno i pravilno utvrdio postojanje svih odlučnih činjenica, te je zadovoljavajuće obrazložio odluku o krivnji žalitelja.

Naime, prvostupanjski sud je utvrdio činjenično stanje na temelju ocjene i analize obrane okrivljenika i iskaza svjedoka – D.T., J.V., M.D., A.Č., T.L., T.B. i A.V., kao i čitanja i pregleda dokumentaciju u spisu.

Iskaze ispitanih osoba i sve provedene dokaze, prvostupanjski sud je cijenio slobodnom ocjenom, sukladno članku 88. stavku 2. Prekršajnog zakona, kao što je slobodno cijenio i postojanje svih relevantnih činjenica, pri čemu nije ograničen i vezan nikakvim dokaznim pravilima.

Analizom iskaza ispitanih osoba prvostupanjski sud je utvrdio da je žalitelj predmetne zgrade tijekom nastupa i izvođenja pjesme „Bojna Čavoglave“ uzvikivao na javnom mjestu „za dom spremni“, a prema mišljenju ovog Suda, u obrazloženju prvostupanjske odluke navedeni su zadovoljavajući razlozi na temelju kojih je žalitelj proglašen krivim.

Činjenica da je okrivljenik pjesmu izvodio po zahtjevu jer je pjesmu naručio predsjednik mjesnog odbora, da je publika također uzvikivala i uzvraćala pozdrav, da su se posjetitelji dobro zabavljali na proslavi Dana domovinske zahvalnosti i da je atmosfera bila euforična, ne mogu žalitelja osloboditi odgovornosti i ne predstavljaju razloge isključenja krivnje ili protupravnosti.

Pozdrav u oblicima „za dom“ i „za dom spremni“, bez obzira na izvorno hrvatsko književno i poetsko značenje te kompleksnost i višeznačje korištenja tog izraza u različitim hrvatskim povijesnim vremenima, korišten je i kao službeni pozdrav ustaškog pokreta Nezavisne Države Hrvatske koji je nastao od fašizma i koji je utemeljen na rasizmu i time simbolizira mržnju prema ljudima različite rase, vjerskog ili etničkog identiteta. Bez obzira na žalbene navode da je otpjevao pjesmu na način kako je ista objavljena u izvornom tekstu pjesme „Bojna Čavoglave“ i koja je objavljena u Službi zaštite autorskih muzičkih prava Hrvatskog društva skladatelja, okrivljenik je mogao i trebao biti svjestan mogućeg negativnog utjecaja izvikivanja ovog izraza i trebao se suzdržati od takvog ponašanja. Činjenica da je navedeni pozdrav dio autorskog umjetničkog djela ne mijenja činjenicu da

simbolizira mržnju prema ljudima drugačije vjerske i etničke pripadnosti, manifestaciju rasističke ideologije, kao i podcjenjivanje žrtava zločina protiv čovječnosti, te da je protivan odredbi članka 39. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine br: 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10 i 05/14), koji zabranjuje svako pozivanje ili poticanje na nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju ili bilo koji oblik nesnošljivosti. Opisano ponašanje svakako doprinosi stvaranju atmosfere u kojoj se utječe na javni red i mir na način da se ohrabruje druge na izražavanje mržnje i na nasilje, odnosno stvara latentna opasnost, nelagoda i uznemirenost kod osoba koje ne spadaju u većinsku etničku ili vjersku skupinu.

Slijedom navedenog, žalbeni navodi žalitelja da je uslijed pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja došlo i do pogrešne primjene materijalnog prava, su također neosnovani.

Kako žalba podnesena u korist okrivljenika zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili povrede materijalnog prekršajnog prava, u sebi sadrži i žalbu zbog odluke o prekršajnoj sankciji, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske ispitaio je pobijanu prvostupanjsku presudu i po toj osnovi, sukladno odredbi članka 202. stavka 5. Prekršajnog zakona.

Razmotrivši povodom žalbe odluku o izrečenoj kazni, ovaj Sud smatra da je prvostupanjski sud okrivljeniku za počinjeni prekršaj izrekao odgovarajuću kaznu, pravilno utvrdivši sve okolnosti koje, u smislu općeg pravila o izboru vrste i mjere kazne iz članka 36. Prekršajnog zakona, utječu na vrstu i mjeru kazne, te je okrivljeniku izrekao kaznu primjerenu stupnju njegove krivnje, opasnosti djela i svrsi kažnjavanja iz članka 32. Prekršajnog zakona.

Pritom treba istaknuti da je za predmetno djelo prekršaja propisana novčana kazna u rasponu od 50,00 do 300,00 Dem-a (u protuvrijednosti domaće valute preračunato u Euro) ili alternativno kazna zatvora u trajanju do 30 dana, pa je iz svega navedenog evidentno da je prvostupanjski sud izričući blažu kaznu - novčanu kaznu unutar zakonskih okvira za to djelo prekršaja, uzeo u obzir sve okolnosti koje utječu na visinu iste.

Po ocjeni ovog Suda, imajući u vidu prirodu i težinu počinjenog djela prekršaja, kao i sve vidove zakonske svrhe kažnjavanja, kazna izrečena za to djelo prekršaja nije previsoka, te je ovaj Sud, drži primjerenom svim okolnostima počinjenog prekršaja, ličnosti okrivljenika i svim vidovima zakonske svrhe kažnjavanja.

Upravo ovako izrečenom kaznom, po mišljenju ovog Suda, ostvariti će se kako opća svrha kažnjavanja iz članka 6. Prekršajnog zakona, tako i svrha kažnjavanja iz članka 32. istog Zakona, a otklonjena je mogućnost da bi se opća i specijalna svrha kažnjavanja mogla postići blažim kažnjavanjem.

Također, u smislu odredbe članka 152. stavka 3. Prekršajnog zakona, okrivljenik se upozorava da, ako na način i u roku za plaćanje novčane kazne određenom u izreci pobijane presude, a računajući od dana primitka ove drugostupanjske presude, plati dvije trećine izrečene novčane kazne, smatrat će se da je novčana kazna u cjelini plaćena.

Na temelju članka 138. stavka 2. točke 3c. Prekršajnog zakona okrivljenik je dužan naknaditi trošak žalbenog postupka u paušalnom iznosu, a koji je određen obzirom na složenost i trajanje postupka pred Visokim prekršajnim sudom Republike Hrvatske, te s obzirom na imovinsko stanje okrivljenika.

Imajući sve navedeno u vidu, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 13. lipnja 2019.

Zapisničar:

Predsjednik vijeća:

Robert Završki, v. r.

Siniša Senjanović, v.r.

Dostavna naredba

Presuda se dostavlja:

- Općinskom sudu u Makarskoj uz dostavu predmeta na nadležnost u 5 otpravaka: za spis, okrivljenika, braniteljicu i tužitelja,
- u ovjerenom prijepisu Općinskom prekršajnom sudu u Splitu.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik
Upraviteljica sudske pisarnice

Edita Vrkljan